

# Hermann Otto Fylling 1943-2015

Av Knut Eldjarn

Hermann Otto Fylling døde 9.12.2015 i en alder av 72 år. Han var en ivrig amatørgeolog og en pioner blant norske samlere av mikromineraler.



Hermann ble født og vokste opp i Langevåg i Sula kommune på Sunnmøre. Han ble tidlig nysgjerrig både på natur og teknikk. Etter utdanning som elektroingeniør jobbet han noen år med forskning, men det meste av sitt yrkesaktive liv viet han til undervisning av kommende ingeniører ved Høgskolen i Oslo.

Jeg traff Hermann første gang på 1970-tallet i det gryende steinmiljøet i Oslo. Han var en systematisk samler med et spesielt øye for sjeldne mineraler i små druser og hulrom. Han skaffet seg tidlig et godt stereomikroskop og ble en av de første dedikerte mikrosamlere i Norge. I mange år studerte han alt han kunne finne av druser spesielt i nordmarkitten fra Maridalen til Grorud. Jeg hadde gleden av å samarbeide med ham om en artikkel i NAGS-Nytt i 1982 om drusemineralene fra granitter og syenitter i Oslo-feltet. Han drev også systematisk innsamling på andre lokaliteter i dette området fra Langesundsfjorden til Mjøsa. Han hadde en spesiell interesse for drusemineralene fra ekeritten ved Gjerdingseiva hvor vi hadde vår siste tur sammen for noen få år siden. Han bidro med funn av mange nye mineraler i ulike forekomster og var blant annet med på funnet av det nye mineralet om fikk navnet Kamphaugitt-(Y) fra Hørtekollen. Han var en beskjeden person men delte raust av sin kunnskap og sine funn til andre samlere. Han var med i venneforeningen til geologisk museum og fungerte som revisor i mange år.

Han var perfektjonist i forhold til preparering og montering av sine mineralprøver og skrev artikler til NAGS-Nytt om «micromounting» i 1980. Hermann Fylling har vært en inspirasjon og læremester for andre norske mikrosamlere og vil bli dypt savnet av mange.

Hermann var en friluftsmann og naturelsker som hadde spesiell glede av fjellturer med kona Liv og datteren Ranveig fra sin hytte på Mysusetter. Også i dette området fant han fine mikromineraler. De siste årene var dessverre preget av sykdom og reduserte muligheter til å nyte friluftslivet. Da fant han mye glede i sine mikromineraler og poser med innsamlet drusemateriale som det var vanskelig å kvitte seg med før alle små hulrom var grundig undersøkt. Han hadde også stor glede av sitt barnebarn Sigurd og ville gjerne innvie ham i alle naturens hemmeligheter. Hvis Hermann hadde fått mer tid, kunne han sikkert ha overført mer av sin naturkunnskap og sine interesser til ham. Dessverre ble det ikke slik. Våre tanker går til Hermanns nærmeste familie. Vi lyser fred over hans minne.



Begge foto er lånt av familien.